

νονται· ἐκ τοῦ αὐτοῦ αἵματος ἐξ οὗ οἱ ὀδόντες καὶ τὰ οὖλα.

Ἄλλ' οὐ μόνον ὀλίγα, λίαν διάφορα, γίνονται ἐκ τοῦ αἵματος, ἀλλὰ πολλὰ ἀλλήλων διαφέροντα, τινὰ ἐκ τούτων πολὺ, τινὰ δ' ὀλίγον. Ὑποθέσατε ὅτι ὁ κατασκευαστὴς τῶν σινικῶν σκευῶν θὰ σᾶς ἔλεγεν, ὅτι πλὴν τῆς κατασκευῆς τῶν λευκῶν σκευῶν καὶ τοῦ ἐρυθροῦ ἐριούχου· ἐκ τοῦ ἐρυθροῦ βευστοῦ κατασκευάζει ἐπίσης ποικίλα σκληρὰ καὶ μαλακὰ πράγματα, ὡς βελούδον, καὶ ποικίλα εἶδη ὑφάσματος, ἡλους, ὕαλον κλ. Ἀδύνατον! θὰ ἐλέγετε. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι θαυμαστότερον ἢ ὅτι τρίχες, ὀδόντες, οὖλα, ὀνυχες, ὅσα καὶ ὅλα τὰ διάφορα μέρη τοῦ σώματος, κατασκευάζονται ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐρυθροῦ βευστοῦ, τοῦ αἵματος.

Ἄλλ' ὑποθέσατε πάλιν ὅτι ὁ κατασκευαστὴς σινικῶν σκευῶν, σᾶς ἔλεγεν, ὅτι τὸ κατάστημά ἦν κατεσκευασμένον ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐρυθροῦ βευστοῦ ἐξ οὗ κατασκευάζει τσαυτὰ πράγματα, ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ σῶλῃνες δι' ὧν διαβιβάζεται τὸ βευστόν περὶ τὴν οἰκοδομήν, κατεσκευάζετο ἐξ αὐτοῦ, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ ἀντλία ἡ διανέμουσα αὐτὸ διὰ τῶν σωλήνων. Τοῦτο θὰ ἐφαίνετο ἡμῖν τὸ παραδοξότατον πάντων. Καὶ ὅμως ὁ ποικίλος μηχανισμὸς τοῦ σώματος γίνεται ἐκ τοῦ αἵματος. Τὸ ἥπαρ, τὸ τὴν χολὴν ἐκ τοῦ αἵματος ἐξεργαζόμενον, καὶ αὐτὸ ἐκ τοῦ αἵματος γίνεται· οὕτω δὲ καὶ ἄλλα· καὶ αὐτοὶ οἱ σῶλῃνες ἐν οἷς τὸ αἷμα ῥεεῖ δι' ὅλου τοῦ σώματος ἡμῶν, καὶ ἡ καρδιά ἡ διαβιβάζουσα τοῦτο ἐν αὐτοῖς, κατασκευάζονται, ὡς πρότερον εἶπον ἡμῖν, ἐκ τοῦ αἵματος.

Τὸ σῶμα εἶναι ἡ στέγη ἢ ἡ κατοικία τῆς ψυχῆς. Εἶναι καλῶς ἐκτισμένη καὶ καλῶς ἐπεξεργασμένη οἰκία· τὰ ὅσα εἰσὶν ἡ ζυλεία τῆς, τὸ δέρμα τὸ περισκέπασμα αὐτῆς, ἡ κόμη ἡ διὰ καλᾶμνης ἐστρωμένη στέγη· οἱ ὀφθαλμοὶ τὰ παράθυρά τῆς. Εἶναι οἰκία εὐκόλως κινουμένη, κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς. Πρὸς τοῦτο ἱκανὸς ὑπάρχει μηχανισμὸς ἐν αὐτῇ. Καὶ ἡ ψυχὴ ἔχει μικρὰς χορδὰς, νεῦρα καλουμένας, διατρέχοντα ὅλα τὰ μέρη τοῦ μηχανισμοῦ τούτου, ὡς τηλεγραφικὰ σύρματα. Ὑπάρχουσι πρὸς τούτους καὶ ἄλλα εἶδη μηχανισμοῦ, ὡς ἡ πρὸς ἀναπνοὴν μηχανή, ἡ μηχανὴ ἥτις λαμβάνει τὴν τροφήν τῆς τροφῆς, καὶ ἡ πρὸς κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος μηχανή. Ἡ ψυχὴ οἰκεῖ ἐν τῇ κορυφῇ τῆς οἰκίας ταύτης, τῷ ἐγκεφάλῳ. Ἐντεῦθεν ἐξαποστέλλει ἀγγέλματα πανταχόσε διὰ τῶν μικρῶν χορδῶν, καὶ δέχεται διὰ τούτων τοιαῦτα. Ἐνταῦθα σκέπτεται καὶ πράττει, καὶ ἐπὶ τι διάστημα κοιμάται. Τὸ μέρος τοῦτο τῆς οἰκίας εἶναι λίαν περιέργως καὶ καλῶς ἐξεργασμένον.

Πάντα τὰ διάφορα ταῦτα μέρη τῆς οἰκίας αὐτῆς εἶδη κατασκευασμένα· ὡς ἀνωτέρω εἶπον ἐκ τοῦ αἵματος, καὶ ὅμως ὑπάρχει πλείων ποικιλία ἐν αὐτοῖς ἢ ὅση ἐν τοῖς μέρεσι καὶ τοῖς ἐπι-

πλοῖς τῶν οἰκιῶν ἃς ὁ ἄνθρωπος κτίζει. Ὑποθέσατε ὅτι θὰ σᾶς ἐδείκνυε τις μεγάλην ποσότητα ἐρυθροῦ βευστοῦ καὶ σᾶς ἔλεγεν ὅτι μετὰ τούτου ἐσκόπει νὰ κτίσῃ οἰκίαν καὶ νὰ τὴν ἐπιπλώσῃ, ὅτι ἐξ αὐτοῦ θὰ κατεσκεύαζε ὅλους τοὺς λίθους αὐτῆς, καὶ κεράμους καὶ ζυλείαν, καὶ ὕαλον καὶ ἡλους, καὶ κονίαμα, καὶ χάρτην διὰ τοὺς τοίχους, καὶ ζωγραφήματα διαφόρων χρωμάτων, εἰτα δὲ τοὺς τάπητας αὐτῆς, καὶ κάτοπτρα, καθέδρας, καὶ παραπετάσματα κλπ. Θὰ ἐλέγατε ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶναι φρενοβλαβής. Ἀλλ' ὁ Θεὸς κατασκευάζει ἐκ τοῦ ἐρυθροῦ ἐκείνου βευστοῦ, ὅλα τὰ μέρη τῆς οἰκίας τῆς ψυχῆς.

Ἀκριβῶς, κατὰ ποῖον τρόπον ὅλα τὰ διάφορα μέρη τοῦ σώματος κατασκευάζονται, ἀγνοοῦμεν. Σοφοὶ ἐμελέτησαν τὸ θέμα τοῦτο πολὺ, καὶ εὗρον τινα περὶ τούτου· ὅ,τι εὗρον δὲν εἶναι εὐκόλον νὰ ἐννοηθῇ παρὰ μὴ μεμυημένων τὰ τῆς ἐπιστήμης. Ἄλλως τε, δὲ καὶ οἱ σοφώτεροι ὀλίγα ἐκ τούτου γινώσκουσι, καὶ μεθ' ὅλην τὴν σοφίαν αὐτῶν δὲν γινώσκουσιν ἱκανὰ ὥστε νὰ κατασκευάζωσι δέρμα, ἢ τρίχας, ἢ ὅ,τι δήποτε ἕτερον βλέπετε ἐν τοῖς σώμασιν ὑμῶν ἐκ τοῦ αἵματος, ὅσον δὲν γινώσκουσιν νὰ κατασκευάζωσιν καὶ ἄπλοῦν φύλλον ἐκ τοῦ φυτικῷ χυμοῦ.

«Φοβερὸς καὶ θαυμασίως ἐπλήσθημεν· θαυμάσια εἶναι τὰ ἔργα σου.»

Η ΣΥΝΑΥΛΙΑ.

Πολλάκις τέρπεται τις εἰς ἐκμάθησιν ἀντικειμένου· τινὸς τῆς ἐπιστήμης ἢ τῆς τέχνης, κατορθοῦ δὲ νὰ καταγίνεται εἰς αὐτὸ, ὅταν ἡ ἐνέργεια πρὸς ἐκμάθησιν δὲν διαταράττει τὴν ἡσυχίαν τῶν κατοικίων τῆς οἰκίας ἢ καὶ ἐνίοτε τῆς γειτονίας.

Δυστυχῶς διὰ τὸν νεανίαν Ἀντώνιον ἡ κλίσις του ἔφερεν αὐτὸν εἰς ἐκμάθησιν μουσικῆς διὰ τοῦ βιολίου. Οὐδὲν ὄργανον εἶναι τόσον παρακτικόν, καὶ προσβάλλει τοσοῦτον τὸ νευρικόν σύστημα ὅσον τὸ βιολίον ὑπὸ ἀρχαρίου παιζόμενον. Πρὸς ἐπίμετρον δὲ τῆς ἐκ τούτου ἀνησυχίας τῶν περιόικων, κύων ἀνθρώπων εἰς τὸν ἴδιον νεανίαν, εὐηρεστεῖτο διὰ γαστρῶν κραυγῶν νὰ συνοδεύῃ τὸν κύριόν του, οὕτω δ' ἐπετελεῖτο τερψίθυμος συναυλία μονονοῦχι ἀνάστατον τὴν συνοικίαν ποιοῦσα. Οἱ γείτονες συνεζήτουν ποῖον νὰ δειρώσιν ἐν τῇ ἐξάψει τῆς δικαίας παραφορᾶς των, τὸν κύνα ἢ τὸν κύριον, καὶ οἱ πλείονες ἀπεφαινοντο ὅτι ἔδει τὸν κύριον νὰ ζυλοφορτώσωσιν.

Οἱ γόνεῖς τοῦ Ἀντωνίου πολλάκις παρετήρησαν αὐτῷ ὅτι ἦτο λίαν ὀχληρὸς, ὅτι ἐποίει ἀνυπόφορον κρότον, ὅτι δὲ ἀφεύκτως ἔδει νὰ μεταβαίνειν εἰς τὴν ἐξοχὴν ὅταν ἐπεθύμει νὰ ποιῇται χρῆσιν τοῦ ἡχηροῦ ὄργανου, ὅπερ κατὰ κακίαν των

μοῖραν εὐρέθη μεταξύ τῶν ἀντικειμένων τῆς κληρονομίας τῶν προγόνων των.

Ἡμέραν τινὰ λοιπὸν ὁ Ἀντώνιος λαβὼν τὸ βιολίον καὶ μετ' αὐτοῦ τὴν ἀχώριστον σύντροφόν του Ἦραν (τὴν κύνα του) ἐξέδραμεν εἰς τὴν ἐξοχὴν, ἐνθα βεβαίως θὰ ἠδύνατο· ἀλλὰ ξύη ἀκωλύτως καὶ ἀφόδως τὸ ἀρχαῖον βιολίον. Παρὰ τὴν σκιὰν τοῖχου ἀχυρῶνος κάθηται λοιπὸν ὁ καλὸς μᾶς μουσικὸς καὶ ἡ συναυλία ἀρχεται. Ὁ ἐν τῷ ἀχυρῶνι κοιμώμενος, ἡεκημῶς ἐκ τοῦ καύσωνος τῆς μεσημβρίας, ἀγρότης Φίλιππος, ἐξυπνᾷ ἐκ τοῦ θορύβου, ἀλλὰ νομίσας ὅτι ὁ μουσικὸς εἶναι διαβάτης ἔπασσε πάλιν πειρώμενος νὰ ἐπαναλάβῃ τὸν διακοπέντα ὕπνον. Ἀλλ' ἡ συναυλία ἠκολούθει ἐντονωτέρᾳ. Ἔρχεται εἰς τὸ παράθυρον καὶ βλέπει τοὺς δύο φίλους κύνα καὶ βιολιστὴν ἀκριβῶς ὑπὸ τὸ παράθυρόν του τὴν σκηνὴν αὐτῶν στήσαντας. Δὲν ἐδίστασε εἰς τὴν λήψιν ἀποφάσεως· ἀρπάζει μεγάλην ῥάβδον καὶ τοῖς ἔδειξε διὰ λόγων καὶ δι' ἔργων ὅτι καλῶς θὰ ἔπραττον ἐὰν ἐπορεύοντο ἐτι μακρότερα.

Ἡ ἐκμαθήσις βεβαίως μουσικοῦ ὄργανου δὲν εἶναι ἐγκλημα, ἀλλὰ καθίσταται τοιοῦτον ὁσάκις ἕτεροι ἀνησυχοῦσιν· καλὸν ὅθεν ἦναι ἐὰν φροντίζῃ τις νὰ ἀποφεύγῃ τὸ ἐκ τῆς ἐκμαθήσεως ἄτοπον τοῦτο.

Συμβουλὴ πρὸς νεάνιδας. Ἄμα μία κόρη τηρεῖ τι μυστικὸν ἀπὸ τῆς μητρός της, ἢ ἔλαβεν ἐπιστολὴν, ἣν δὲν τολμᾷ νὰ δώσῃ εἰς ἀνάγνωσιν εἰς τὴν μητέρα της, ἢ ἔχει φίλον περὶ οὗ δὲν γινώσκει τι ἡ μήτηρ της, διατελεῖ ἐν κινδύνῳ. Τὸ ἀπόρητον δὲν εἶναι καλὸν πράγμα διὰ τὴν κόρην· μηδὲν πράξης τὸ ὅποῖον ἐὰν ἀνακαλυφθῇ ὑπὸ τοῦ πατρός σου θὰ αἰετὶ κάμῃ νὰ ἐρυθριάσῃς. Ὅταν νυμφεύσῃ, μηδέποτε κρύψῃς τι ἀπὸ τοῦ συζύγου σου. Μὴ ἐπιτρέψῃς εἰς σεαυτὴν νὰ γράψῃς ἐπιστολὴν περὶ ἧς νὰ μὴ γινώσκῃ οὗτος καθολοκληρίαν, ἢ νὰ λάβῃς ἐπιστολὴν ἧς δὲν θὰ ἤθελες οὗτος νὰ λάβῃ γινῶσιν. Μὴ ἔχῃς οἰανδὴποτε ἀπόκρυφον.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Ὁ στρ. Κάουφμαν, ἀρχηγὸς τοῦ ἐν Τουρκεστάν ῥωσικοῦ στρατοῦ, διέταξε τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ ῥωμίου ἐν τοῖς μερίσι τῶν στρατιωτῶν, διὰ τοῦ τείου καὶ σακχαρώς.

— Ἐν Ἰσπανίᾳ ἐκυκλοφόρησαν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 88,786 καὶ ἐν Ἰταλίᾳ 37,000 ἀντίτυπα τῶν ἀγ. Γραφῶν.

— Τὸ νέον ῥωσικὸν θωρηκτὸν Πέτρος ὁ Μέγας θεωρεῖται τοσοῦτον ἰσχυρὸν ὡς τὸ ἀγγλικὸν ὁ Ὁλεθρος. Εἶναι ὠπλισμένον μὲ τέσσαρα με-

γάλα τηλεβόλα ἀπαιτοῦντα ἐν ἐκάστη γομώσει 160 λίτρας πυρίτιδος.

— Ἡ Ῥωσσία ἔχει 26 θωρηκτὰ ἐν τῷ ναυτικῷ αὐτῆς, φέροντας 184 τηλεβόλα.

— Κατ' αὐτὰς ἠνεώχθη εἰς κοινὴν χρῆσιν ἐν Ὀλλανδίᾳ διώρυξ συνδέουσα τὸ Ἀμστελδάμον μετὰ τῆς Γερμανικῆς θαλάσσης. Ἡ διώρυξ ἔχει μῆκος 16 μιλίων.

— Ἐκ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, 370,000,000 δὲν ἔχουσι γραφικὴν ὕλην, 500,000,000 Μογγόλοι μεταχειρίζονται χάρτην κατεσκευασμένην ἐκ τοῦ στελέχους καὶ τῶν φύλλων τῶν φυτῶν, 130,000,000 Πέρσαι, Ἰνδοὶ κλ. κατασκευάζουσι χάρτην ἐκ τοῦ βάμβακος, ἐνθ' 300,000,000 χρῶνται τῷ συνήθει χάρτῃ. Οἱ τελευταῖοι μεταχειρίζονται 1,800,000,000 λίτρας κατ' ἔτος, ἢ ἐξ λίτρας ἀνὰ ἕκαστον ἄτομον—300,000,000 λίτρας χάρτου πρὸς γραφὴν, 900,000,000 χάρτου πρὸς τύπωσιν, 400,000,000 χάρτου διὰ τοίχους, καὶ 200,000,000 πρὸς ἄλλας χρήσεις.

— Ἀπεστάλη εἰς τὴν Ἐκθεσιν τῆς Φιλαδελφίας τμημα μέγαλον δένδρον ὡς ἐκεῖ καλεῖται. Τὸ τμημα τοῦτο ἔχει διάμετρον 20 ποδῶν, καὶ μῆκος 16, ἐλήφθη δὲ ἐκ δένδρου 276 ποδῶν ὕψους, μὲ διάμετρον ἐν τῇ βάσει 26 ποδῶν. Τὸ δένδρον τοῦτο, ὡς καταδείκνυται ἐκ τῶν ἐτησίων δακτυλίων ἐν τῷ ξύλῳ, εἶχε ἡλικίαν 2,120 ἐτῶν. Τὸ τμημα τοῦτο διατρήθην, σχηματίζει κίλυνδρον ἔχοντα πλευρὰς 2 ποδῶν πάχους, περιλαμβανομένου καὶ τοῦ φλοιοῦ. Θέλει μεταβληθῇ εἰς κυκλοτερὴ οἰκίαν, κομψῶς διασκευασθησομένην.

— Οἱ μισθοὶ τῶν διαφόρων μοναρχῶν τῆς Εὐρώπης κατὰ τινὰ Γερμανὸν καταστατικογράφον ἔχουσιν ὡς ἑξῆς. Ἀλέξανδρος Β', 125,000 φρ. τὴν ἡμέραν· ὁ Ἀβδὺλ Ἀζίζ εἶχεν 90,000· ὁ φραγκίσκος Ἰωσήφ 50,250· ὁ Φρειδερίκος Γουλιέλμος Β' 41,000· ὁ Βίκτωρ Ἑμμανουὴλ 34,200· ἡ Βικτωρία 34,350· ὁ Αἰσὶνβόλδος 8,215.

Ὁ βασιλεὺς Γεώργιος ἔχει 3,670 φρ. τὴν ἡμέραν.

ΚΙΝΕΖΙΚΗ ΠΑΡΑΒΟΛΗ.

Ὁ Φόχη ἐν ταῖς περιπλανήσεσιν αὐτοῦ, ἐλθὼν εἰς κώμην τινὰ, ἔκρουσε τὴν θύραν πλουσίας γυναικὸς, καὶ ἐζήτησε τὴν ἄδειαν νὰ εἰσέλθῃ, «Τί, εἶπεν αὕτη, νομίζεις ὅτι δέχομαι εἰς τὸν οἶκόν μου πάντα πλάνητα καὶ ἀλήτην; Οὐχί, τοῦτο θὰ ἦτο ἀνάρμοστον εἰς σεβαστὴν γυναῖκα· φεῦγε ἀπ' ἐδῶ».

Ἀπελθὼν ἐκεῖθεν μετέβη εἰς τὴν καλύβην πτωχῆς γυναικὸς ἧτις ἀμέσως τὸν παρεκάλεσε νὰ εἰσέλθῃ. Παρέθηκεν αὐτῷ τὴν μόνην τροφὴν ἣν εἶχε, ὀλίγον αἶγιον γάλα, ἔτριψε τεμάχιον ἄρτου ἐν αὐτῷ, καὶ εἶπεν: «Εἶθε ὁ Φόχη νὰ τὸ εὐλαγήσῃ, ὅπως ἀρκέσῃ εἰς ἀμφοτέρους ἡμᾶς!».

Εἶτα αὕτη παρεσκεύασεν αὐτῷ κλίνην ἀχύρι-